

عاشقان خدا و نجواشان

۲۱۴۵۷۴۵

www.ketab.ir

تألیف دکتر محمد احمد درنیقه

ترجمه قاسم انصاری

سرشناسه

: درنیکه، محمد احمد

Darniqah, Muhammad

: معجم شعراء الحب الالهی، فارسی

عنوان قراردادی

: عاشقان خدا و نجواشان/تالیف محمد احمد درنیکه ؛ ترجمه قاسم انصاری.

عنوان و نام پدیدآور

: قزوین: انتشارات مینودر، ۱۳۹۹.

مشخصات نشر

: ۳۲۸ ص.

مشخصات ظاهری

: 978-600-859589-2

شابک

: شعر عربی -- مجموعه‌ها

موضوع

: Arabic poetry -- Collections

موضوع

: شاعران عرب -- سرگذشتنامه

موضوع

: Poets, Arab -- Biography

موضوع

: عشق و عبادت الهی (اسلام)

موضوع

: God (Islam) -- Worship and love

موضوع

: انصاری، قاسم، ۱۳۱۴، - مترجم

شناسه افزوده

: ۲۵۴۶PJA

رده بندی کنگره

: ۸۹۲/۷۱۶

رده بندی دیویی

: ۷۳۲۶۵۸۲

شماره کتابشناسی ملی

: فیا

وضعیت رکورد

انتشارات مینودر

عاشقان خدا و نجواشان

تألیف: دکتر محمد احمد درنیکه

مترجم: دکتر قاسم انصاری

ویراستار: دکتر قاسم سلیمی

ناشر: انتشارات مینودر

صفحه آرا: محسن ساکتی

طراح جلد: انسیه بخارایی

چاپ اول: ۱۳۹۹

شمارگان: ۲۰۰ جلد

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۵-۸۹-۲

آدرس: قزوین، بلوار آزادگان، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی

تلفن و ایمیل: ۰۹۱۹۶۵۹۸۷۲۵ - en.minoodar@gmail.com

فهرست

۱۳		مقدمه مترجم
۱۹		مقدمه مؤلف
۶۷		نام‌ها
۶۹		ابراهیم بن ابی‌المجد بن قریش (ابراهیم دسوقی)
۷۱		ابراهیم بن احمد خواص (ابواسحاق)
۷۲		ابراهیم بن داود الرقی
۷۳		ابراهیم بن علی بن ابراهیم بن یوسف بن عبدالرحیم بن علی بن ابی‌الصفا
۷۵		ابراهیم بن عمر بن محمد بن زیادة البرهان الاتکاوای الشافعی
۷۶		ابراهیم بن محمد النصر آبادی
۷۶		ابوبکر بن مسلم
۷۷		ابوالحسن الصوفی
۷۸		ابوحمزہ خراسانی
۷۹		ابوسعید بن ابی‌الخیر
۸۰		ابوعبدالله مغربی
۸۱		ابومحمد جریری
۸۲		احمد بن علی بن ابراهیم الحسینی (احمد بدوی)
۸۴		احمد بن علی بن یحیی‌ الرفاعی
۹۱		احمد بن عمر بن علی انصاری مُرسی (ابوالعبّاس)

مقدمه مترجم:

به نام عشق

هر که را جامه ز عشقی چاک شد
او ز حرص و عیب کلی پاک شد
شاد باش ای عشق خوش سودای ما
ای طیب جمله علت‌های ما
ای دواى نخوت و ناموس ما
ای تو افلاطون و جالینوس ما
جسم خاک از عشقِ افلاک شد
کوه در رقص آمد و چالاک شد
عشق جان طور آمد، عاقبت
طور مست و خرّ موسی صاعقا^۱
کلمه «عشق» در مهین کلام الهی، نیامده است. شاعران و نویسندگان سده‌های نخستین به احترام قرآن و به تأسی از کلام الله، عشق‌نامه‌های خود را «کتاب الحب» و «کتاب الودّ» نام نهاده‌اند. دو کلمه «حُب» و «وُدّ» و مشتقات آن دو، بارها در قرآن مجید ذکر شده است از جمله «فسوف یأتی الله بقوم یحبهم و یحبونه»^۲.
«خداوند به زودی قومی به عرصه می‌آورد که دوستشان می‌دارد و آنان نیز او را دوست می‌دارند.»

عرفا و صوفیه در عشق خالق به مخلوق و مخلوق به خالق بدین آیه شریف، استناد و استدلال می‌کنند: «ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات سیجعل لهم الرحمن وُدّاً»^۳.
«کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند زودا که خداوند مهربان، مهرشان

۱- مولوی، جلال الدین، متنوی: ۱/ ۲۶-۲۱

۲- مائده: ۵۴

۳- مریم: ۹۶

را در دل‌ها اندازد.»

در این مورد، به دو حدیث قدسی و نبوی ذیل بسنده می‌شود:

«ولا يزال العبدُ يتقربُ إلىَّ بالنوافلِ حتى يُحبُّنی و أُحِبُّهُ فَإِذَا أَحَبَّتهُ كُنْتُ لَهُ سَمْعاً و بَصِراً...»

«بنده‌ی من پیوسته با گزاردن مستحبات به من تقرب می‌جوید تا مرا دوست بدارد و من نیز او را دوست بدارم. وقتی دوستش بدارم چشم و گوش او می‌شوم...»^۱
 «حُبُّكَ الشَّيْءُ يُعْمَى و يُصَمُّ» «مهر تو به هر چیزی تو را کور و کر می‌کند.»^۲
 اما «عشق» که به قول مولوی:

هرچه گویم عشق را شرح و بیان / چون به عشق آیم خجل گردم از آن^۳
 در حدیث قدسی بدین صورت موجود است: «من عَشَقْتَنِي عَشَقْتُهُ و مَنْ عَشَقْتُهُ قَتَلْتُهُ و مَنْ قَتَلْتُهُ فَعَلَيْ دِيْنِهِ» «هر کس عاشق من شود عاشقش می‌شوم و به هر که عاشق شوم او را می‌کشم و هر که را بکشم خونبهای او به عهده من است.»

ما بها و خون‌بها را یافتیم / جانب جان باختن بشناختیم^۴
 و در حدیث نبوی آمده است: «من عَشَقَ و عَفَّ ثُمَّ كَتَمَ قَمَاتٍ مَاتَ شَهِيداً.»^۵
 «هر که عاشق شود و عفت ورزد و پنهان کند و بمیرد، شهید مرده است.»
 گر بُرَد او به قهر خود، سرم / شاه بخشد شصت جان دیگر^۶

۱- فروزانفر، بدیع الزمان، ترجمه رساله قنبریه: ۱۲۴-۱۲۵

۲- همان: ۶۴

۳- مولوی، جلال الدین، مثنوی: ۱۱۱/۱

۴- همان: ۱۷۵/۱

۵- عین القضاة: تمهیدات: ۹۶

۶- مولوی، جلال الدین، مثنوی: ۱۰۶۰/۴ و ۲۹۶۳